

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 571/2009**z dnia 30 czerwca 2009 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007
w odniesieniu do ustanowienia systemu kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 85 i art. 95a ust. 3 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej ⁽²⁾ było w znacznym stopniu wielokrotnie zmieniane ⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to należy przekształcić.
- (2) Wspomniane dalsze zmiany są konieczne w następstwie zmian wprowadzonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 oraz przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ⁽⁴⁾.
- (3) W celu skorzystania z pomocy Wspólnoty w ramach systemu kwot ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, przedsiębiorstwa produkujące skrobię ziemniaczaną muszą zawrzeć umowy kontraktacji z producentami ziemniaków.
- (4) Należy wyszczególnić, jakie elementy trzeba uwzględnić w umowie kontraktacji pomiędzy przedsiębiorstwem produkującym skrobię ziemniaczaną a producentem w celu uniknięcia zawarcia umowy kontraktacji z nadwyżką w stosunku do przysługującej przedsiębiorstwu subkwoty. Takie przedsiębiorstwa produkujące skrobię nie powinny przyjmować dostaw ziemniaków nieobjętych umową kontraktacji, ponieważ stwarza to zagrożenie dla efektywności systemu kwot i wymogu,

który stanowi, że cena minimalna ustalona w art. 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 powinna obejmować wszystkie ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi. Niemniej jednak, tam gdzie warunki klimatyczne panujące na obszarach objętych umową kontraktacji sprzyjają produkcji większej ilości ziemniaków lub ziemniaków o większej zawartości skrobi niż było to pierwotnie przewidziane, powinno być możliwe przyjęcie tych ziemniaków przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną, pod warunkiem że zapłaci ono za nie cenę minimalną.

- (5) Ziemniaki o zawartości skrobi poniżej 13 % nie mogą zostać zakwalifikowane jako surowiec do produkcji skrobi ziemniaczanej. Ziemniaki o zawartości skrobi poniżej 13 % nie powinny być przyjmowane przez przedsiębiorstwa produkujące skrobię. Tam gdzie ze względu na warunki klimatyczne zawartość skrobi jest niższa oraz na wniosek państwa członkowskiego, Komisja może zezwolić na przyjmowanie ziemniaków o zawartości skrobi niższej niż 13 %.
- (6) Należy wprowadzić środki kontrolne mające zapewnić, że tylko skrobia produkowana zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia stanowi podstawę do wypłacenia premii. W celu ochrony producentów ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi konieczne jest stosowanie ceny minimalnej, określonej w art. 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, przy zakupie wszystkich ziemniaków. Dlatego też należy przewidzieć sankcje tam, gdzie nie zapłacono ceny minimalnej, albo wobec przedsiębiorstwa produkującego skrobię, które przyjęło ziemniaki nieobjęte umową kontraktacji.
- (7) Należy wprowadzić przepisy, które umożliwią dopilnowanie, by wyprodukowana nadwyżka skrobi ziemniaczanej, przekraczająca wysokość przyznanej przedsiębiorstwu subkwoty, była wywożona bez refundacji wywozowej, zgodnie z wymogami określonymi w art. 84a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W przypadku jakiegokolwiek naruszenia tego przepisu powinno się stosować sankcje.
- (8) Należy określić, jakie decyzje mają być podjęte w stosunku do subkwoty przedsiębiorstw produkujących skrobię, które łączą się, zmieniają właściciela lub zaprzestają handlu.
- (9) Państwom członkowskim i Komisji należy umożliwić sprawowanie kontroli nad funkcjonowaniem systemu kwot. Należy określić informacje, które przedsiębiorstwa produkujące skrobię powinny przekazywać państwu członkowskiemu, a państwo członkowskie – Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 45.⁽³⁾ Zob. załącznik II.⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.10.2009, s. 16.

- (10) Zgodnie z częścią I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 skrobia ziemniaczana jest produktem objętym przepisami dotyczącymi zbóż. Dlatego też w odniesieniu do skrobi ziemniaczanej i do zbóż stosuje się ten sam rok gospodarczy. W art. 204 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawia się, że w odniesieniu do skrobi ziemniaczanej do końca roku gospodarczego 2011/2012 stosuje się część II tytuł I rozdział III sekcja IIIa wymienionego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie należy zatem stosować do tej daty.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE – SYSTEM KWOT

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „kwota”: kwota określona dla każdego państwa członkowskiego w art. 84a ust. 1 i załączniku Xa do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- b) „subkwota”: część kwoty przyznana przez państwo członkowskie przedsiębiorstwu produkującemu skrobię;
- c) „przedsiębiorstwo produkujące skrobię”: każda osoba fizyczna lub prawna mająca swoją siedzibę na terenie danego państwa członkowskiego, otrzymująca subkwotę i premię określoną w art. 95a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) „producent”: każda osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, dostarczająca wyprodukowane przez siebie lub przez swoich członków ziemniaki przedsiębiorstwu produkującemu skrobię, w swoim imieniu i na swoją rzecz, na podstawie zawartej przez nią lub w jej imieniu umowy kontraktacji;
- e) „umowa kontraktacji”: każda umowa zawarta między producentem lub grupą producentów a przedsiębiorstwem produkującym skrobię;
- f) „ziemniaki”: ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, o których mowa w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i posiadające zawartość skrobi nie mniejszą niż 13 %;

- g) „skrobia nieprzetworzona”: produkowana skrobia, objęta kodem CN 1108 13 00, nie poddana żadnemu procesowi przetwarzania;
- h) „łączenie się przedsiębiorstw produkujących skrobię”: połączenie w jedno przedsiębiorstwo dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw produkujących skrobię;
- i) „przeniesienie własności przedsiębiorstwa produkującego skrobię”: przekazanie lub przejęcie aktywów przedsiębiorstwa posiadającego subkwotę na rzecz jednego lub większej liczby przedsiębiorstw produkujących skrobię;
- j) „przeniesienie własności zakładu produkującego skrobię”: przekazanie własności jednostki technicznej, włączając w to całość urządzeń niezbędnych do wyprodukowania skrobi, na rzecz jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, skutkujące częściowym lub całkowitym przejęciem zakładu należącego do przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia;
- k) „dzierżawa zakładu produkcyjnego”: umowa dzierżawy jednostki technicznej, włączając w to całość urządzeń niezbędnych do wyprodukowania skrobi, z zamiarem ich użytkowania, zawarta na okres co najmniej trzech następujących po sobie lat gospodarczych z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w tym samym państwie członkowskim co przedmiotowy zakład produkcyjny, jeżeli – po dojściu dzierżawy do skutku – przedsiębiorstwo będące najemcą może być uznane za samodzielne przedsiębiorstwo produkujące skrobię ze względu na całość jego produkcji;
- l) „pomoc na skrobię ziemniaczaną”: pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, o której mowa w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 2

W przypadku gdy stosuje się art. 84a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, przyznane subkwoty dostosowuje się odpowiednio na początku roku gospodarczego następującego po roku, w którym kwota została przekroczona.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM CEN I PŁATNOŚCI

Artykuł 3

1. Umowy kontraktacji zawierane są dla każdego roku gospodarczego. Każda umowa posiada numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwisko/nazwę i adres producenta lub grupy producentów,
- b) nazwisko/nazwę i adres przedsiębiorstwa produkującego skrobię,

- c) powierzchnię upraw wyrażoną w hektarach z dokładnością do dwóch dziesiętnych i określoną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾ w sprawie Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (ZSZiK),
- d) wyrażoną w tonach przewidywaną wielkość zbiorów ziemniaków na tym obszarze, które następnie zostaną dostarczone do przedsiębiorstwa produkującego skrobię;
- e) przewidywaną średnią zawartość skrobi w ziemniakach, obliczoną w oparciu o średnią zawartość skrobi w ziemniakach dostarczonych przez producenta do przedsiębiorstwa produkującego skrobię w ciągu ostatnich trzech lat gospodarczych lub, w przypadku gdy te dane nie są dostępne, w oparciu o średnią zawartość charakterystyczną dla obszaru, z którego pochodzą dostawy;
- f) zobowiązanie przedsiębiorstwa produkującego skrobię do zapłacenia producentowi ceny minimalnej, o której mowa w artykuł 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Każde przedsiębiorstwo produkujące skrobię powinno przekazać właściwemu organowi zestawienie umów kontraktacji, podając dla każdej umowy numer identyfikacyjny, nazwisko/nazwę producenta, powierzchnię upraw i zakontraktowany tonaż, wyrażony w formie ekwiwalentu skrobiowego, przed upływem terminu, który zostanie ustalony przez państwo członkowskie przed początkiem roku gospodarczego, aby zapewnić przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

3. Suma ekwiwalentów skrobiowych dla ilości wymienionych w umowach kontraktacji nie powinna przekraczać subkwoty ustalonej dla odnośnego przedsiębiorstwa produkującego skrobię.

4. Jeżeli wielkość faktycznej produkcji zrealizowanej na podstawie umowy kontraktacji, wyrażona w ekwiwalencie skrobiowym, przekracza wielkość ustaloną w umowie, nadwyżka ta może zostać dostarczona, jeżeli tak zadecyduje przedsiębiorstwo produkujące skrobię, o ile zapłaci on za nią cenę minimalną, o której mowa w art. 95a lit. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

5. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię nie może przyjmować dostaw ziemniaków nieobjętych umową kontraktacji.

Artykuł 4

1. Ziemniaki są dostarczane albo do przedsiębiorstw produkujących skrobię albo do ich punktów skupu.
2. Sprawdzanie wagi ziemniaków oraz zawartości skrobi, zgodnie z art. 5 i 6, przeprowadza się w czasie przyjmowania

dostaw i pod nadzorem upoważnionego kontrolera zatwierdzonego przez państwo członkowskie.

Artykuł 5

1. O ile jest to wymagane do celów jednej z metod, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2235/2003 ⁽²⁾, dla każdego ładunku powinna zostać określona waga brutto ziemniaków w momencie przyjęcia dostawy poprzez porównawcze ważenie używanego środka transportu – załadowanego i pustego.

2. Wagę netto ziemniaków ustala się za pomocą jednej z metod opisanych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

3. Przyjęte transporty muszą posiadać zawartość skrobi nie mniejszą niż 13 %.

Jednakże przedsiębiorstwa produkujące skrobię mogą przyjmować partie ziemniaków o zawartości skrobi poniżej 13 %, pod warunkiem że ilość skrobi wyprodukowanej z tych ziemniaków nie będzie przekraczać 1 % subkwoty. Cena minimalna płacona w takim przypadku powinna odpowiadać cenie minimalnej płaconej za ziemniaki o zawartości skrobi 13 %.

Artykuł 6

Zawartość skrobi w ziemniakach określana jest na wadze hydrostatycznej na podstawie suchej masy odpowiadającej 5 050 gramom dostarczonych ziemniaków.

Używana woda jest czysta i bez dodatków, jej temperatura nie przekracza 18 °C.

Artykuł 7

1. Premię przyznaje się przedsiębiorstwom produkującym skrobię za skrobię wyprodukowaną z pełnowartościowych ziemniaków o właściwej jakości handlowej, na podstawie ilości użytych ziemniaków i poziomu zawartej w nich skrobi, według stawek określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003, na ilość skrobi nieprzekraczającą wielkości przyznanej im subkwoty. Premii nie powinno się przyznawać w odniesieniu do skrobi wyprodukowanej z niepełnowartościowych ziemniaków o niewłaściwej jakości handlowej, ani też w odniesieniu do skrobi produkowanej z ziemniaków, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13 %, o ile nie stosuje się art. 5 ust. 3.

Jeżeli zawartość skrobi jest obliczana na podstawie skali Reimanna lub Parrowa i odpowiada liczbie wymienionej w dwóch lub trzech wierszach drugiej kolumny załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003, stosuje się stawki odpowiadające drugiemu lub trzeciemu wierszowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 36.

2. Jeżeli dostarczone partie transportów zawierają 25 lub więcej procent ziemniaków, które mogą przejść przez sieć selekcyjną sortownika z otworami kwadratowymi o długości boku 28 mm (dalej określane jako „odrzuty”), waga netto używana dla określania ceny minimalnej, którą mają płacić przedsiębiorstwa produkujące skrobię, powinna być zmniejszona w następujący sposób:

Odsetek odrzutów	Zmniejszenie wagi w %
od 25 do 30 %	10 %
od 31 do 40 %	15 %
od 41 do 50 %	20 %

Jeżeli partie dostaw zawierają więcej niż 50 % odrzutów, wówczas powinny one być traktowane oddzielnie na podstawie wzajemnych uzgodnień, przy czym premie do nich nie powinny być wypłacane.

Odsetek odrzutów określa się w tym samym czasie co masę netto.

3. Przestrzeganie limitów subkwot przez przedsiębiorstwa produkujące skrobię określa się na podstawie ilości ziemniaków używanych do jej produkcji i poziomu zawartej w nich skrobi, zgodnie z wskaźnikami określonymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

Artykuł 8

1. Formularz odbioru sporządza się na wspólną odpowiedzialność przedsiębiorstwa produkującego skrobię, zatwierdzonego kontrolera i dostawcy. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię dostarcza kopię formularza producentowi i zatrzymuje oryginał dla siebie w celu przedłożenia go agencji odpowiedzialnej za kontrolę premii, jeśli zajdzie taka potrzeba.

2. Formularz odbioru powinien zawierać przynajmniej poniższe informacje, uzyskane w wyniku przeprowadzenia działań zgodnie z art. 4–7:

- a) datę dostawy;
- b) numer dostawy;
- c) numer umowy kontraktacji;
- d) nazwisko/nazwę i adres producenta ziemniaków;
- e) wagę środka transportu po przybyciu do przedsiębiorstwa produkującego skrobię lub punktu skupu;
- f) wagę środka transportu po rozładunku i usunięciu pozostałości ziemi;
- g) wagę brutto dostawy;
- h) wysokość redukcji wagi ze względu na obecność ciał obcych i wagę wody zaabsorbowanej podczas płukania, wyrażonej w procentach i stosowanej do wagi brutto dostawy;
- i) wysokość redukcji, wyrażonej jako waga, stosowanej do wagi brutto dostawy ze względu na obecność ciał obcych;
- j) odsetek odrzutów;
- k) całkowitą wagę netto dostawy (waga brutto minus redukcja, wliczając w to korektę ze względu na odrzuty);
- l) zawartość skrobi, wyrażona jako udział procentowy lub sucha masa;
- m) cena jednostkowa do zapłaty.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwo produkujące skrobię sporządza dla każdego producenta ziemniaków zestawienie płatności zawierające następujące informacje szczegółowe:

- a) nazwę handlową przedsiębiorstwa produkującego skrobię;
- b) nazwisko/nazwę producenta ziemniaków;
- c) numer umowy kontraktacji;
- d) datę i numer formularza odbioru;
- e) wagę netto każdej dostawy po wszelkich redukcjach, zgodnie z art. 8 ust. 2;
- f) ceny jednostkowe za każdą dostawę;
- g) całkowitą kwotę należną plantatorowi;
- h) kwoty zapłacone producentowi ziemniaków i datę dokonywania płatności;
- i) podpis i pieczętkę producenta skrobi.

ROZDZIAŁ III

PŁATNOŚCI – KARY

Artykuł 10

1. Dokonanie płatności premii, o której mowa w art. 95a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest uzależnione od spełnienia warunku polegającego na tym, że przedsiębiorstwo produkujące skrobię przedstawia dowód spełnienia następujących wymogów:

- a) przedmiotowa skrobia została wyprodukowana w danym roku gospodarczym;
- b) cena zapłacona producentom nie jest niższa od ceny, o której mowa w art. 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na etapie dostarczenia surowca do zakładu produkcyjnego i za całą ilość ziemniaków wyprodukowanych we Wspólnocie i użytych do produkcji skrobi;
- c) przedmiotowa skrobia została wyprodukowana przy wykorzystaniu ziemniaków objętych umowami kontraktacji, o których mowa w art. 3.

2. Przedstawienie dowodu, o którym mowa w ust. 1, odbywa się poprzez dostarczenie zestawienia płatności, określonego w art. 9, wraz z załączonym potwierdzeniem dokonania płatności sporządzonym przez producenta lub pokwitowaniem wydanym przez instytucję finansową, która dokonała płatności na zlecenie producenta skrobi, poświadczającym dokonanie płatności.

3. Premia dla przedsiębiorstw produkujących skrobię jest wypłacana przez państwo członkowskie, na którego terytorium skrobia ziemniaczana została wyprodukowana, w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym przedłożono dowód, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie wprowadzają postępowanie kontrolne w celu dokonania na miejscu weryfikacji działań, których przeprowadzenie uprawnia do otrzymania premii, oraz sprawdzenia zgodności z subkwotami przyznawanymi każdemu przedsiębiorstwu produkującemu skrobię. W celu przeprowadzenia kontroli kontrolerzy mają dostęp do ewidencji zapasów i rachunków przedsiębiorstw produkujących skrobię oraz do pomieszczeń produkcji i przechowywania.

W ciągu każdego okresu przetwórczego inspekcja obejmuje cały proces przetwórczy co najmniej 10 % ziemniaków dostarczonych do przedsiębiorstwa produkującego skrobię.

2. Państwa członkowskie odpowiednio powiadamiają każde przedsiębiorstwo produkujące skrobię o wielkości nadwyżek wyprodukowanej skrobi w stosunku do przyznanej subkwoty.

3. Jeżeli właściwy organ uzna, że wymogi wymienione w art. 10 ust. 1 lit. b) nie zostały spełnione przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię, to przedsiębiorstwo to, w przypadku braku wystąpienia siły wyższej, traci uprawnienie do otrzymywania premii, w całości lub w części, zgodnie z następującymi wytycznymi:

- a) jeżeli wymogi nie zostały spełnione w odniesieniu do ilości skrobi mniejszej niż 20 % całkowitej ilości skrobi wyprodukowanej przez przedsiębiorstwo, to przyznawaną premię zmniejsza się o pięciokrotność przedmiotowego udziału procentowego;
- b) jeżeli udział procentowy wynosi 20 % lub więcej, wówczas premia nie zostaje przyznana.

4. Jeżeli popełniono wykroczenie przeciw zakazowi zawartemu w art. 3 ust. 5, to wówczas premia wypłacana za subkwotę zostaje zmniejszona zgodnie z następującymi wytycznymi:

- a) jeżeli kontrola wykaże, że pewna ilość ekwiwalentu skrobi, nie większa niż 10 % subkwoty przyznanej przedsiębiorstwu, została przez nie przyjęta, to całość premii, jakie mają zostać przekazane przedsiębiorstwu produkującemu skrobię w ciągu danego roku gospodarczego, zostaje pomniejszona o 10-krotność odnotowanego udziału procentowego;
- b) jeżeli ilość nieobjęta kontraktami na produkcję jest większa od ilości wymienionej w lit. a), to wówczas nie zostaje przyznana premia na dany rok gospodarczy; ponadto nie zostaje przyznana premia na następny rok gospodarczy.

5. Jeżeli, w sprzeczności z art. 5 ust. 3 akapit drugi, skrobia, która może zostać wyprodukowana z dostaw o zawartości skrobi poniżej 13 %,

- a) przekracza 1 % subkwoty przyznanej przedsiębiorstwu produkującemu skrobię na przetwórstwo, to wówczas nie zostaje przyznana premia za ilość stanowiącą nadwyżkę; ponadto premia przyznawana na subkwotę zostaje pomniejszona o 10-krotność odnotowanego udziału procentowego;
- b) przekracza 11 % subkwoty przyznanej przedsiębiorstwu produkującemu skrobię, to wówczas nie zostaje przyznana premia na dany rok gospodarczy; ponadto przedsiębiorstwo produkujące skrobię nie jest uprawnione do otrzymania premii na następny rok gospodarczy.

6. Inspekcje przeprowadzone zgodnie z niniejszym artykułem pozostają bez wpływu dla jakiegokolwiek dalszej weryfikacji przeprowadzanej przez właściwe organy.

Artykuł 12

1. Operacje wywozowe, o których mowa w art. 84a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zostają uznane za dokonane, jeżeli:

- a) właściwy organ państwa członkowskiego produkcji, bez względu na państwo członkowskie, do którego została wywieziona skrobia, otrzymał dowód określony w art. 13 ust. 2;
- b) państwo członkowskie, z którego dokonuje się wywozu, przyjęło zgłoszenie wywozowe przed dniem 1 stycznia następującym po zakończeniu roku gospodarczego, w czasie którego wyprodukowano skrobię;
- c) skrobia, o której mowa, opuściła obszar celny Wspólnoty nie później niż 60 dni po dacie 1 stycznia, wyszczególnionej w lit. b);
- d) produkt został wywieziony bez refundacji.

Jeżeli nie zostały spełnione wszystkie warunki wymienione w ust. 1, to – z wyjątkiem przypadków, w których wystąpiła siła wyższa – każdą ilość skrobi przekraczającą subkwotę uznaje się za sprzedaną na potrzeby rynku wewnętrznego.

2. W przypadkach wystąpienia siły wyższej właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium skrobia została wyprodukowana, podejmuje niezbędne środki stosownie do okoliczności, na które powołuje się zainteresowana strona.

Jeżeli skrobia jest wywożona z terytorium państwa członkowskiego innego niż to, w którym została wyprodukowana, te środki podejmowane są po otrzymaniu opinii właściwych władz tego państwa członkowskiego.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia, nie można powoływać się na art. 36 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999⁽¹⁾.

Artykuł 13

1. W drodze odstępstwa od art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003⁽²⁾ zabezpieczenie pozwoleń na wywóz wynosi 23 EUR za tonę.

2. Dowód spełnienia przez danego producenta skrobi warunków określonych w art. 12 ust. 1 akapit pierwszy dostarcza się właściwemu organowi państwa członkowskiego,

na którego terytorium skrobia została wyprodukowana, przed dniem 1 kwietnia roku kalendarzowego następującego po zakończeniu roku gospodarczego, w którym została ona wyprodukowana.

3. Taki dowód dostarcza się, przedstawiając:

- a) pozwolenie na wywóz wydawane przedsiębiorstwu produkującemu skrobię przez właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 2, opatrzone jednym z zapisów wymienionych w załączniku I, w drodze odstępstwa od art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 388/2009⁽³⁾.
- b) dokumenty, o których mowa w art. 31 i 32 rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008⁽⁴⁾, niezbędne do zwolnienia zabezpieczenia;
- c) oświadczenie przedsiębiorstwa produkującego skrobię, że wyprodukowało ono skrobię.

4. Jeżeli skrobia nieprzetworzona, wyprodukowana przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię, jest przechowywana w celu wywozu w silosie, składzie lub pojemniku znajdującym się poza zakładem produkcyjnym producenta skrobi w państwie członkowskim produkcji lub w innym państwie członkowskim, w którym przechowywana jest także inna skrobia nieprzetworzona, wyprodukowana przez tego samego lub innego producenta, w taki sposób, że niemożliwe jest rozróżnienie przechowywanych produktów, wszystkie takie produkty umieszcza się pod nadzorem administracyjnym, gwarantującym takie samo zabezpieczenie jak nadzór służb celnych, aż do chwili przyjęcia zgłoszenia wywozowego określonego w art. 12 ust. 1 lit. b); po przyjęciu zgłoszenia wywozowego nadzór przejmują służby celne.

W przypadku określonym w akapicie pierwszym, jeżeli wycofanie ze składu ma miejsce przed przyjęciem zgłoszenia wywozowego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), dowód jest dostarczany przez właściwe organy państwa członkowskiego, na terenie którego skrobia była przechowywana.

Jeżeli wycofanie ze składu ma miejsce przed przyjęciem zgłoszenia wywozowego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), dowód w rozumieniu art. 32 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 376/2008 jest dostarczany przez organy celne państwa członkowskiego, na terenie którego skrobia była przechowywana.

Dowód, o którym mowa w akapicie drugim i trzecim, powinien świadczyć o wycofaniu ze składu przedmiotowego produktu lub odpowiadającej mu ilości substytutu w rozumieniu akapitu pierwszego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 13.5.2009, s. 72.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

Artykuł 14

1. Zainteresowane państwo członkowskie wprowadza zryczałtowaną kwotę na taką ilość skrobi, która zostaje uznana za sprzedaną na rynku wewnętrznym, w rozumieniu art. 12 ust. 1 akapit drugi, w przypadku nieprzetworzonej skrobi lub każdego produktu pochodnego wymienionego w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 388/2009 lub wchodzącego w zakres rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005⁽¹⁾; zryczałtowana kwota jest obliczana dla tony nieprzetworzonej skrobi i równa wspólnej taryfie celnej obowiązującej dla tony skrobi objętej kodem CN 1108 13 00 w czasie trwania roku gospodarczego, w którym została wyprodukowana skrobia lub produkty pochodne, powiększonej o 10 %.

2. Zainteresowane państwo członkowskie, przed dniem 1 maja następującym po dniu 1 stycznia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), zawiadamia producentów skrobi o całkowitej kwocie do zapłaty.

Przedmiotowe przedsiębiorstwo produkujące skrobię wypłaca całkowitą kwotę nie później niż do dnia 20 maja danego roku.

Artykuł 15

1. W przypadku łączenia się przedsiębiorstw produkujących skrobię państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu powstałemu w wyniku połączenia subkwotę równą sumie subkwot przyznanych przedmiotowym przedsiębiorstwom produkującym skrobię przed ich połączeniem się.

W przypadku przeniesienia praw własności przedsiębiorstwa produkującego skrobię państwo członkowskie przyznaje nabywającemu przedsiębiorstwu subkwotę przysługującą przedsiębiorstwu, którego własność przeniesiono. W przypadku gdy występuje więcej niż jedno przedsiębiorstwo nabywające, subkwota zostaje przyznana proporcjonalnie do wielkości produkcji skrobi przejętej przez każde z nich.

W przypadku przeniesienia własności zakładu produkcyjnego skrobi, państwo członkowskie dokonuje zmniejszenia subkwoty przysługującej producentowi dokonującemu przeniesienia praw własności zakładu produkcyjnego i zwiększa subkwotę producenta lub producentów skrobi dokonujących zakupu przedmiotowego zakładu produkcyjnego o taką samą ilość, o jaką została zmniejszona, proporcjonalnie do wielkości przejętej produkcji.

2. W przypadku zaprzestania działalności w okolicznościach innych niż te, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię lub jeden bądź kilka zakładów produkcyjnych należących do przedsiębiorstwa produkującego skrobię, państwo członkowskie może przyznać subkwoty związane z zaprzestaniem działalności jednemu lub kilku przedsiębiorstwom produkującym skrobię.

3. W przypadku dzierżawy zakładu produkcyjnego należącego do przedsiębiorstwa produkującego skrobię, państwo członkowskie zmniejsza subkwotę przysługującą przedsiębiorstwu oferującemu zakład produkcyjny do wydzierżawienia i przyznaje część, o jaką subkwota została zmniejszona, przedsiębiorstwu, które wynajmuje zakład produkcyjny, aby produkować w nim skrobię.

Jeżeli dzierżawa zostaje zakończona przed terminem, o którym mowa w art. 1 lit. k), wówczas dostosowanie subkwoty, zgodnie z akapitem pierwszym, zostaje anulowane przez państwo członkowskie wstecznie, od daty, w której dzierżawa doszła do skutku.

4. Jeżeli, po zastosowaniu ust. 1 akapit pierwszy, produkcja zostaje wstrzymana w zakładach produkcyjnych należących do jednego lub kilku przedsiębiorstw produkujących skrobię, które połączyły się, poważnie zagrażając tym samym ciągłości produkcji ziemniaków stanowiących surowiec do produkcji skrobi na obszarze, który wcześniej zaopatrywał te przedsiębiorstwa lub to przedsiębiorstwa, państwo członkowskie może nakazać połączonemu przedsiębiorstwu przekazanie państwu członkowskiemu subkwoty początkowo przyznanej przedsiębiorstwu produkującemu skrobię, którego zakłady produkcyjne od tego czasu wstrzymały produkcję. Każda kwota przeniesiona zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy może zostać ponownie przyznana przez państwo członkowskie każdemu przedsiębiorstwu produkującemu skrobię, które podejmie produkcję skrobi na odnośnym obszarze.

Artykuł 16

Jeżeli zaprzestanie działalności przedsiębiorstwa lub zakładu produkcyjnego, łączenie się lub przeniesienie własności ma miejsce między dniem 1 lipca a 31 marca następnego roku, środki, o których mowa w art. 15, zostają zastosowane w odniesieniu do roku gospodarczego trwającego podczas tego okresu.

Jeżeli zaprzestanie działalności przedsiębiorstwa lub zakładu produkcyjnego, łączenie się lub przeniesienie własności ma miejsce między dniem 1 kwietnia a dniem 30 czerwca tego samego roku, środki, o których mowa w art. 15, zostają zastosowane w odniesieniu do roku gospodarczego następującego po tym okresie.

ROZDZIAŁ IV

POWIADOMIENIA

Artykuł 17

Najpóźniej do daty ustalonej przez zainteresowane państwo członkowskie przedsiębiorstwa produkujące skrobię powiadamiają właściwe organy o:

- ilości ziemniaków skrobiowych, w odniesieniu do których przyznano pomoc określoną w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
- ilości skrobi ziemniaczanej, za którą została wypłacona premia określona w art. 95a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 18

1. Najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku gospodarczego państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) ilości ziemniaków skrobiowych, zakwalifikowanych zgodnie z przepisami art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; jeżeli wykorzystano ziemniaki uprawiane w innych państwach członkowskich, ilości podaje się w rozbiciu na państwa członkowskie, z których pochodzą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

- b) ilości skrobi ziemniaczanej, za którą została wypłacona premia określona w art. 95a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- c) ilościach i subkwotach przyznanych przedsiębiorstwom produkującym skrobię objętych art. 84a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w ciągu roku gospodarczego i subkwotach dostępnych w następnym roku gospodarczym;
- d) ilościach przeznaczonych do wywozu, nieobjętych refundacjami zgodnie z art. 84a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- e) ilościach określonych w art. 11 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia;
- f) ilościach określonych w art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku zastosowania art. 15 państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego

roku gospodarczego, odpowiednie szczegółowe informacje wraz z towarzyszącą dokumentacją wykazującą, że określone warunki zostały spełnione.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Rozporządzenie (WE) nr 2236/2003 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do lat gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zapisy, o których mowa w art. 13 ust. 3 lit. a)

- w języku bułgarskim: За износ без възстановяване в съответствие с член 84а, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1234/2007
- w języku hiszpańskim: Para exportación sin restitución, de conformidad con el artículo 84 bis, apartado 4 del Reglamento (CE) n.º 1234/2007
- w języku czeskim: K vývozu bez náhrady podle článku 84a odst. 4 nařízení (ES) č. 1234/2007
- w języku duńskim: Skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 84a, stk. 4 i forordning (EF) nr. 1234/2007
- w języku niemieckim: Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 84a Absatz 4 der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007
- w języku estońskim: Eksportimiseks ilma eksporditoetuseta määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 84a lõike 4 kohaselt
- w języku greckim: Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 84α παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007
- w języku angielskim: For export without refund under Article 84a(4) of Regulation (EC) No 1234/2007
- w języku francuskim: À exporter sans restitution conformément à l'article 84 bis, paragraphe 4, du règlement (CE) n.º 1234/2007
- w języku włoskim: Da esportare senza restituzione a norma dell'articolo 84 bis, paragrafo 4 del regolamento (CE) n. 1234/2007
- w języku łotewskim: Eksportam bez kompensācijas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 84.a panta 4. punktu
- w języku litewskim: Eksportui be grąžinamosios išmokos pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 84a straipsnio 4 dalį
- w języku węgierskim: Visszatérítés nélkül exportálandó az 1234/2007/EK rendelet 84a cikke 4. bekezdése szerint
- w języku maltańskim: Ghall-esportazzjoni minghajr rifużjoni skont l-Artikolu 84a (4) tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007
- w języku niderlandzkim: Overeenkomstig artikel 84 bis, lid 4 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 zonder restitutie uit te voeren
- w języku polskim: Wywóz bez refundacji zgodnie z art. 84a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007
- w języku portugalskim: A exportar sem restituição em conformidade com o n.º 4 do artigo 84.º-A do Regulamento (CE) n.º 1234/2007
- w języku rumuńskim: Pentru export fără restituire conform articolului 84a alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
- w języku słowackim: Na vývoz bez náhrady podľa článku 84a ods. 4 nariadenia (ES) č. 1234/2007
- w języku słoweńskim: Za izvoz brez nadomestila v skladu s členom 84a (4) Uredbe (ES) št. 1234/2007
- w języku fińskim: Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84a artiklan 4 kohdan mukaisesti
- w języku szwedzkim: För export utan exportbidrag enligt artikel 84a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2236/2003
(Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 45)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1950/2005
(Dz.U. L 312 z 24.12.2003, s. 45)

Wyłącznie art. 9 i załącznik VIII

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2006
(Dz.U. L 321 z 21.11.2006, s. 11)

Wyłącznie art. 13

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006
(Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52)

Wyłącznie art. 25

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1996/2006
(Dz.U. L 398 z 30.12.2006, s. 1)

Wyłącznie art. 14 i załącznik X

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 2236/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1-9	Artykuły 1-9
Artykuł 10 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 10 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 10 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 10 ust. 1 lit. a)
Artykuł 10 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 10 ust. 1 lit. b)
Artykuł 10 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 10 ust. 1 lit. c)
Artykuł 10 ust. 2 i 3	Artykuł 10 ust. 2 i 3
Artykuł 11 ust. 1 i 2	Artykuł 11 ust. 1 i 2
Artykuł 11 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 11 ust. 3 zdanie wprowadzające
Artykuł 11 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 11 ust. 3 lit. a)
Artykuł 11 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 11 ust. 3 lit. b)
Artykuł 11 ust. 4 zdanie wprowadzające	Artykuł 11 ust. 4 zdanie wprowadzające
Artykuł 11 ust. 4 tiret pierwsze	Artykuł 11 ust. 4 lit. a)
Artykuł 11 ust. 4 tiret drugie	Artykuł 11 ust. 4 lit. b)
Artykuł 11 ust. 5 zdanie wprowadzające	Artykuł 11 ust. 5 zdanie wprowadzające
Artykuł 11 ust. 5 tiret pierwsze	Artykuł 11 ust. 5 lit. a)
Artykuł 11 ust. 5 tiret drugie	Artykuł 11 ust. 5 lit. b)
Artykuł 11 ust. 6	Artykuł 11 ust. 6
Artykuł 12 i 13	Artykuł 12 i 13
Artykuł 15	Artykuł 14
Artykuł 16	Artykuł 15
Artykuł 17	Artykuł 16
Artykuł 18	Artykuł 17
Artykuł 19	Artykuł 18
Artykuł 21	—
—	Artykuł 19
Artykuł 22 akapit pierwszy	Artykuł 20 akapit pierwszy
Artykuł 22 akapit drugi	—
—	Artykuł 20 akapit drugi
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III